

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 08.02.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **16** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 и следващите от Административно процесуалния кодекс, във връзка с чл.285, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС). Делото е образувано по искова молба от Х. Т. И., с постоянен адрес [населено място], чрез адв. И. от САК с приложено пълномощно, против Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", предявена на правно основание чл.284 ЗИНЗС във връзка с нарушени права на ищеца по членове 3 и 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, въз основа на което претендира присъждане на обезщетение за неимуществени вреди както следва:

- в размер на 3500 лв. поради липса на условия за ползване на тоалетна в достатъчно уединение, ведно с дължимото обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от подаването на исковата молба- на дата 04.01.2021г.

-обезщетение за неимуществени вреди в размер на 4000 лв. поради пренаселеност на килията, в която ищецът е бил настанен през исковия период от 15.07.2017г. до 02.08.2017г., ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба.

-Претендира се присъждане на разноските по делото, в това число за държавна такса, като едновременно с това е направено искане за освобождаване от държавна такса.

Основанията на исковите претенции са следните:

Ищецът пребивавал от 15.02.2017 г. - 31.01.2020 г. в Затвора С. за изтърпяване на наказание от 2 години с прекъсвания на изпълнението на наказанието по реда на чл.447, т.3 НПК. Периодът на прекъсванията обаче не е уточнен. Ищецът бил настанен в едно и също помещение - килия №9 на последния етаж, но тоалетната не била напълно отделена от останалата част на килията с цялостна преграда, тъй като нямало врата, вътрешните й стени нямали достатъчна височина - около 1.20 -1,50 м. и не били до тавана. В резултат на това ищецът бил лишен от възможност за уединение при задоволяване на физиологичните си нужди, бил принуден да

възприема задоволяването на физиологичните нужди на своите съкилийници, което счита за нарушение на правата му по чл.3 ЕКПЧ. вр.чл.8 ЕКПЧ, забраняващи "унизително отнасяне", и непропорционална/ненужна намеса в неговия "личен живот", от което търпи не имуществен и вреди: уронване на неговото човешкото достойнство по смисъла на чл.3 ЗИНЗС, възпроизвеждаща чл.3 ЕКПЧ.

На второ място ищецът претендира пренаселеност на спалното помещение, в което е бил настанен за период от около 5/пет/ месеца и 2/две/седмици след постъпването в затвора - от 15.02.2017 г. до 02.08.2017 г. когато изпълнението на присъдата е прекъснато с цел лечение в цивилна болница. Твърди, че килия №9, етаж последен е пренаселена, тъй като е с жилищна площ от около едва 12 /дванадесет/ кв.м., но в посочения период в нея пребивавали с различна продължителност на престоя около 5-7 затворника или приблизително по 2 кв.м. на лице. Претендира, че според стандартите на ЕСПЧ допустимата минимална жилищна площ е 3 кв.м. на всеки лишен от свобода, след приспадане на площта на тоалетната, обзавеждането и другите зони, които не представляват "жилищна площ", като се позовава на решението по делото "С. Н. и др. с/у България" (А.\,№. 36925/10). Решение от 27.01.2015 г., конкретно по т.231 от него, цитирана в исковата молба. Счита, че посоченото фактическо положение „за процесния период - от 15.02.2017г. до 02.08.2017г. „е налице друго, отделно нарушение на чл.3 ЕКПЧ и чл. 3 ЗИНЗС, като съдът следвало да отчете кумулативното въздействие на тези две нарушения. - липсата на уединение при ползването на тоалетната и пренаселеност на килията за посочения времеви период, съгласно чл.284, ал.3 ЗИНЗС.

Предвид на последното, при липса на друго уточнение, допустимо на-късно в първото съдебно заседание, следва да се приеме, че и двете искиви претенции се отнасят за период - от 15.02.2017г. до 02.08.2017г. Това обстоятелство е важно с оглед преценката на съда за относимите доказателства.

В исковата молба са изложени подробни правни съображения, в това число са обосновани и размерите на двата иска за вреди, направени са и доказателствени искания и приложени доказателства, пълномощно за адвоката.

По искането за освобождаването на ищеца от заплащането на държавна такса са представени декларация за доходите и имуществата, семейното положение и здравословното състояние на ищеца, за разходите за лекарства, за лечението на ищеца, както и експертно решение № 0632 от 102 заседание от дата 26.06.20г. от ТЕЛК към Център за психично здраве - С. област, видно от което на ищеца е определена 80% трайно намалена работоспособност за срок до 01.06.2021г., върху което решение има отбелязване за влизането му в сила на 10.07.20г.

Съгласно чл.285, ал.3 ЗИНЗС, държавна такса за иск като процесния се дължи, но съгласно чл. 5, буква о) от Закона за държавните такси са освободени от държавни такси са лицата с увреждания.

Съгласно чл.203, ал.1 и ал.2 АПК, искът по чл.284 ЗИНЗС, се разглежда по реда на АПК. Съгласно чл. 204, ал.5 АПК, за изискванията към исковата молба и доказателствата се прилагат правилата на ГПК. Предвид на последното, следва да бъде предоставена възможност на ответника да сочи доказателства с отговора на исковата молба.

Предвид редовност и допустимост на исковата претенция, съдът следва да изпрати препис на другата страна, като й укаже правото на отговор.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕПИС от исковата молба по делото ведно с приложенията към нея, да се изпрати на ответника Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" при Министерство на правосъдието.

УКАЗВА на ответника, че има право да даде писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът;
5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях,
6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник;
2. всички писмени доказателства, с които разполага;
3. преписи от отговора и приложенията към него според броя на ищите.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, неподаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземе становище, не направи възражения, не оспори истинността на представен документ, не посочи доказателства, не представи писмени такива или не упражни правата си по чл.211, ал.1 от ГПК– да предяви насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предяви инцидентен иск, по чл.219 от ГПК - не привлече трето лице за да помага, губи възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на ответника, че следва да представи доказателства за това къде точно е бил настанен ищеца през исковия период, както и, че през този период същият е бил настанен при условия, които не са в нарушение на забраната по чл.3 ЗИНЗС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази част не подлежи на обжалване, препис от същото да се връчи на ищеца и ответника.

Съдия: